

Кропивницький апеляційний суд

№ провадження 33/4809/695/25 Головуючий у суді I-ї інстанції Стручкова Л. І.

Категорія - 172-11 Доповідач у суді II-ї інстанції Онуфрієв В. М.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

08.12.2025 року. суддя Кропивницького апеляційного суду Онуфрієв В.М., за участю секретаря Сакари І.І., особи, яка притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 та в його інтересах захисника адвоката Ляшенко К.А., розглянув у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу захисника адвоката Ляшенко К.А. на постанову Олександрійського міськрайонного суду Кіровоградської області від 14 жовтня 2025 року, якою

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, який проходить службу на посаді: такелажник евакуаційної групи взводу технічного забезпечення військової частини НОМЕР_1 , солдат, військовослужбовець військової служби за мобілізацією, зареєстрованого та проживаючого АДРЕСА_1 ,

визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст.172-11 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що складає 8500 грн.

ВСТАНОВИВ:

Згідно постанови суду першої інстанції, військовослужбовець військової служби за мобілізацією військової частини НОМЕР_1 , солдат ОСОБА_1 , діючи умисно, всупереч інтересам служби, був відсутній на військовій службі протягом 2 (двох) діб з 08.10.2025 року по 10.10.2025 року без поважних причин. Своїми діями ОСОБА_1 вчинив військове адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст.172-11 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

В апеляційній скарзі захисник адвокат Ляшенко К.А. просила поновити строк на апеляційне оскарження, скасувати постанову суду першої інстанції та закрити провадження у справі за відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення.

Свої вимоги обґрунтувала тим, що з 11.10.2025 по теперішній час ОСОБА_1 фактично знаходиться на стаціонарному лікуванні у КНП «Обласна клінічна психіатрична лікарня КОР», що підтверджується довідкою № 9054/24 від 29.10.2025. У той же час, про наявність постанови суду першої інстанції апелянт дізнався із застосунку «ДІЯ», фактично рішення суду він не отримував. Представником апелянта 29.10.2025 подано клопотання про ознайомлення з матеріалами справи, після задоволення якого ознайомлено з матеріалами судової справи безпосередньо у суді.

Вказує, що суд неправильно застосував норми матеріального та процесуального права, порушив вимоги ст. 268 КУпАП щодо розгляду справи без участі скаржника, який був позбавлений можливості надати спростовуючі докази, скористатися юридичною допомогою та належним чином не проаналізував наявні в справі докази, лише формально пославшись на їх наявність, та дійшов до помилкового висновку про винуватість ОСОБА_1 у вчиненні військового адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 172-11 КУпАП

Крім того, вказує, що у протоколі А4923 № 69 від 10.10.2025 складеного командиром військової частини підполковником ОСОБА_2 зазначається, що солдат ОСОБА_1 08.10.2025 самовільно залишив розташування військової частини НОМЕР_1, на телефонні дзвінки командування військової частини не відповідав, про своє місце перебування та причину своєї відсутності на службі не повідомляв.

10.10.2025 солдат ОСОБА_1 самостійно прибув до розташування військової частини НОМЕР_1, будь-яких документів щодо його законної відсутності на службі командуванню військової частини не надав.

Однак, вказане не відповідає дійсності, оскільки з 08.10.2025 по 09.10.2025 скаржник перебував на лікуванні, про що у телефонному режимі повідомляв свого безпосереднього командира.

Довідкою військово-лікарської комісії № 2025-1001-1036 від 01.10.2025 Гарнізонної ВЛК військової частини НОМЕР_2 встановлено діагноз ОСОБА_1 гіпертонічна хвороба І ст. Вертеброгенна радикулопатія Е5? 81 зліва, м'язево-тонічним синдромом, чутливими, руховими та трофічними розладами та помірним порушенням функцій. Захворювання, ТАК, пов'язані з захистом Батьківщини.

Відповідно до консультативного висновку спеціаліста № 2031/01-13 від 03.10.2025 КНП «Олександрійська психіатрична лікарня КОР» встановлено діагноз: «Стійкий посттравматичний стресовий розлад, прогресивний перебіг з переважанням тривожно-деприсивної симптоматики, стійкою інсомнією».

Консультативним висновком спеціаліста КНП «Центральна міська лікарня м. Олександрія ОМР» від 06.10.2025 встановлено діагноз: «Атрофія зорового нерва (несхідна), початкова стареча катаракта».

Згідно консультативного висновку спеціаліста КНП «Центральна міська лікарня м. Олександрія ОМР» від 06.10.2025 встановлено діагноз: «Гіпертензивна (гіпертонічна) хвороба серця без (застійної) серцевої недостатності» та рекомендовано контроль АТ, ЧСС, Ліпідограма, ЕХІКС, Холтер ЕКГ.

На наступний день ОСОБА_1 зроблено ехокардіографічне дослідження, що підтверджується протоколом від 07.10.2025.

08.10.2025 ОСОБА_1 встановлено холтер (портативний пристрій для добового моніторингу, який безперервно записує електрокардіограму та/або вимірює артеріальний тиск на протязі 24 годин та більше), який знято 09.10.2025.

У подальшому ОСОБА_1 направлено на оцінювання повсякденного функціонування особи для встановлення ступеня втрати професійної працездатності та встановлення інвалідності, що підтверджується направленням № 7бса8166-8318-4561-Б410-620сЮ36БЬ0с6 від 10.10.2025.

Крім того, лікуючий лікар ОСОБА_1 за допомогою засобів СЕДо направив направлення на військову частину НОМЕР_1, про що також був повідомлений медичний працівник та психолог вказаної військової частини.

У той же час, скаржник після прибуття до військової частини власноручно написав рапорт, який передав черговому. Однак, його рапорт не був зареєстрований та залишився фактично проігнорованим.

Натомість, на ОСОБА_1 складено необгрунтований протокол А4923 № 69 від 10.10.2025 командиром військової частини підполковником ОСОБА_2 у якому викладено недостовірну інформацію, пояснення та документи скаржника взагалі не бралися до уваги, внаслідок чого, скаржник відмовився його підписувати.

Зазначас, що з 11.10.2025 по теперішній час ОСОБА_1 фактично знаходиться на стаціонарному лікуванні у КНП «Обласна клінічна психіатрична лікарня КОР», що підтверджується довідкою № 9054/24 від 29.10.2025.

Сукупність медичних доказів підтверджує, що ОСОБА_1 з 8 по 10 жовтня 2025 року проходив активне лікування та медичне обстеження, у тому числі за направленням лікарів.

Однак, ані посадовими особами військової частини НОМЕР_1, ані судом не досліджено вказані медичні документи апелянта, вони обмежилися лише формальним розглядом справи.

Таким чином, на відсутності у військовій частині скаржник мав поважну, законну, медично підтверджену підставу.

Ці обставини мають істотне значення для оцінки доказів у справі, адже свідчать про відсутність умислу на самовільне залишення військової частини скаржником.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши ОСОБА_1 та в його інтересах захисника адвоката Ляшенко К.А., які підтримали подану апеляційну скаргу та просили її задовольнити, зваживши доводи апеляційної скарги та перевіrivши матеріали справи, апеляційний суд доходить висновку, що строк на апеляційне оскарження підлягає поновленню та апеляційна скарга підлягає задоволенню, з таких підстав.

Так, як вбачається з матеріалів адміністративної справи ОСОБА_1 постанову від 14.10.2025 року не отримав, дізнався про постанову із за стосунку ДІЯ.

За таких обставин, строк на апеляційне оскарження даної постанови суду пропущений скаржником з поважних причин і тому підлягає поновленню.

За змістом ст. 245 КУпАП завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.

Статтею 280 КУпАП встановлено, що орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Порядок притягнення осіб до адміністративної відповідальності встановлений Кодексом України про адміністративне правопорушення.

Відповідно до положень КУпАП, обов'язковою умовою притягнення особи до адміністративної відповідальності є наявність події і складу адміністративного правопорушення.

Вказаних вимог закону суд першої інстанції під час розгляду справи стосовно ОСОБА_1 за ч.3 ст. 172-11 КУпАП не дотримався, тому постанову суду першої інстанції підлягає скасуванню.

Згідно диспозиції ч. 3 ст. 172-11 КУпАП, відповідальність за вчинення даного правопорушення настає у разі самовільного залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем (крім строкової військової служби), а також військовозобов'язаним та резервістом під час проходження зборів, а також нез'явлення його вчасно без поважних причин на військову службу у разі призначення або переведення, нез'явлення з відрадження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю до десяти діб.

Санкцією ч. 4 ст. 172-11 КУпАП передбачена відповідальність за діяння, передбачені частинами першою або третьою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану.

Самовільне залишення військової частини або місця служби кваліфікуються за статтею 172-11 КУпАП, якщо воно вчиняється: військовослужбовцем строкової служби і триває до трьох діб; військовослужбовцем - контрактником, мобілізованим, а також військовозобов'язаним та резервістом під

час проходження зборів, а також нез'явлення їх вчасно без поважних причин на військову службу у разі призначення або переведення, нез'явлення з відрядження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю до десяти діб.

Об'єктивна сторона може мати наступні прояви: самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем строкової служби тривалістю до трьох діб; нез'явлення військовослужбовця строкової служби вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, призначення або переведення, нез'явлення з відрядження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю до трьох діб; самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем (крім строкової служби) а також військовозобов'язаним та резервістом під час проходження зборів тривалістю до десяти діб; нез'явлення військовослужбовця (крім строкової служби) вчасно на службу без поважних причин у разі призначення або переведення тривалістю до десяти діб; нез'явлення військовослужбовця (крім строкової служби) з відрядження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю до десяти діб.

Суб'єктивна сторона завжди характеризується прямим умислом з метою тимчасового ухилення від служби.

Самовільним залишенням частини або місця служби вважається таке, що вчинене без дозволу начальника (командира), який згідно з законодавством уповноважений такий дозвіл надати. Нез'явлення військовослужбовця вчасно на службу - це його нез'явлення на службу в строк, указаний у відповідному документі. Поважними причинами затримки військовослужбовця може бути визнана, наприклад, хвороба, що перешкоджає пересуванню, смерть або тяжка хвороба членів його сім'ї, стихійне лихо чи інші надзвичайні обставини, які підтверджені відповідними документами.

Зважаючи на приписи ст. 1 Закону України «Про оборону України», особливий період - період, що настав з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконання стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбуваний період після закінчення воєнних дій.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» особливим періодом є функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

Особливий період розпочався з моменту набрання чинності Указом Президента України від 17 березня 2014 року № 303 та продовжується до оголошення (набрання чинності) окремого рішення Президента України про демобілізацію.

Так, на переконання апеляційного суду висновок районного суду з наявності в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 172-11 КУпАП є помилковим та передчасним.

Висновки суду викладені в постанові не відповідають дійсним фактичним обставинам справи, зібраним доказам по справі судом надано неправильну правову оцінку, порушенням при складанні протоколу про адміністративні правопорушення належної правової оцінки не надано.

На підтвердження наявності в діях ОСОБА_1 вини у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 172-11 КУпАП, працівниками поліції до суду надано протокол про адміністративне правопорушення серії А4923 № 69 від 10.10.2025 року.

Так, як вбачається із протоколу про адміністративне правопорушення серії А4923 № 69 від 10.10.2025 року, що військовослужбовець військової служби за мобілізацією військової частини НОМЕР_1, солдат ОСОБА_1, діючи умисно, всупереч інтересам служби, був відсутній на військовій службі протягом 2 (двох) діб з 08.10.2025 року по 10.10.2025 року без поважних причин. Своїми діями ОСОБА_1 вчинив військове адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст.172-11 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Крім того, в якості доказів до протоколу долучено копію військового квитка серії НОМЕР_3; витяг з наказу командира військової частини НОМЕР_1 від 30.12.2024 року № 365; службу характеристику на ОСОБА_1, згідно з якою він характеризується негативно.

Згідно з положеннями ст. 251 КУпАП доказами по справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на підставі яких у визначеному законом порядку відповідним органом встановлюється наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інших обставин справи, що мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненням особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, а також іншими документами.

Відповідно до ч.1 ст. 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, прізвище викривача (за його письмовою згодою), якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі.

Враховуючи вище викладене, при складанні протоколу про адміністративне правопорушення, вказана норма матеріального права застосована не була, оскільки зазначена у протоколі про військове адміністративне правопорушення суть адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 172-11 КУпАП, щодо ОСОБА_1 є неконкретною, неповною та не відповідає диспозиції вищевказаної норми цього Кодексу. В протоколі не відображені складові частини адміністративного правопорушення - суб'єкт та об'єктивна сторона. За нормою статті 172-11 КУпАП суб'єкт правопорушення є спеціальним, а тому, в протоколі обов'язково повинні бути відображені ознаки спеціального суб'єкту з посиланням на відповідні докази, які додаються до протоколу. Тобто, якщо особа, що притягується до адміністративної відповідальності, повинна бути військовослужбовцем, то потрібно зазначити, де, коли, яким наказом, та в період якого особливого стану ОСОБА_1 опинився на військовій службі та чи відповідає він критерію військовослужбовця. Щодо об'єктивної сторони: протокол повинен містити відомості, де, коли, при яких обставинах військовослужбовець порушив свої обов'язки, в чому вони полягають та до яких висновків дійшла уповноважена особа, яка проводила службове розслідування (у разі його призначення). Обмеження посиланням в протоколі про те, що було виявлено відсутність на військовій службі солдата ОСОБА_1, без конкретизації його проступку, не може містити складу правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 172-11 КУпАП.

При цьому, як встановлено під час апеляційного розгляду ОСОБА_1 з травня 2022 року брав безпосередню участь у заходах необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України у періоди 31.05.2022 - 01.12.2022, 25.01.2023 - 04.05.2023, 12.05.2023 -18.05.2023, 06.06.2023 - 25.06.2023,12.07.2023 - 28.08.2023, 10.10.2023-02.11.2023, 10.10.2023 - 02.11.2023, 01.02.2024 по 13.03.2024, що підтверджується довідкою № 1519 від 13.03.2024.

Довідка ВЛК № 2025-1001-1036 від 01.10.2025 засвідчує: Гіпертонічну хворобу I ст.; вертеброгенну радикулопатію E5. B1 зліва; дисциркуляторну енцефалопатію II ст.; посттравматичний стресовий розлад помірного ступеня; остеохондроз шийного й поперекового відділів хребта; камені лівої нирки.

Встановлено причинний зв'язок захворювань із проходженням військової служби та захистом Батьківщини. Військовослужбовець придатний лише до служби у частинах забезпечення (логістика, зв'язок, охорона).

Консультативний висновок спеціаліста № 2031/01-13 від 03.10.2025 КНП «Олександрійська психіатрична лікарня КОР» підтверджує діагноз: «Стійкий посттравматичний стресовий розлад, прогресивний перебіг з переважанням тривожно-депресивної симптоматики, стійкою інсомнією».

Консультативним висновком спеціаліста КНП «Центральна міська лікарня м. Олександрія ОМР» від 06.10.2025 встановлено діагноз: «Атрофія зорового нерва (несхідна), початкова стареча катаракта».

Згідно консультативного висновку спеціаліста КНП «Центральна міська лікарня м. Олександрія ОМР» від 06.10.2025 встановлено діагноз: «Гіпертензивна (гіпертонічна) хвороба серця без (застійної) серцевої недостатності» та рекомендовано контроль АТ, ЧСС, Ліпідограма, ЕХІКС, Холтер ЕКГ.

07.10.2025 проведено ехокардіографічне дослідження.

Відповідно до консультативного висновку спеціаліста КНП «ЦМЛ м. Олександрії» ОМР» від 07.10.2025 проведено обстеження ОСОБА_1 хірургом.

Дисциркуляторна енцефалопатія І атеросклеротичного, гіпертонічного, дисметаболічного, післятравматичного генезу з розвитком гліозних змін головного мозку, наявністю артеріо-венозної мальформації надтім'яною часткою справа, пінеальної та ретроцеребральної кіст, помірної кортикальної атрофії, з цефалгічним та вестибуло-атактичним синдромом, розсіяною дрібновогнищевою симптоматикою та помірним порушенням функцій встановлено консультативним висновком спеціаліста від 07.10.2025 КНП «ЦМЛ м. Олександрія» ОМР».

У консультативному висновку спеціаліста КНП «ЦМЛ м. Олександрія» ОМР» від 07.10.2025 вказано наступні діагнози остеохондроз, спондилоартроз, спондилоартроз шийного, грудного, поперекового відділів хребта ускладнений протрузіями Th6-Th7. Кили дисків C5- C7, L2L3, L4-S1. Виражений больовий та м'язево-тонічний синдроми. Двобічний гонартроз: справа І ст., зліва ІІ ст. Пошкодження менісків правого колінного суглобу Stoller ІІ, пошкодження менісків лівого колінного суглобу Stoller ІІ. Стан після поастики ПХЗ лівого колінного суглобу. ДОО лівого плечового та акроміально-ключичного суглобів ІІ ст. Плече - лопатковий періартрит. Паратендиніту ротаторної манжети плеча зліва. Субакроміальний імпіджемент. Помірне порушення статико-динамічної функції хребта, функцій лівого плечового та колінних суглобів.

З 08.10.2025 по 09.10.2025 ОСОБА_1 проходив додаткові обстеження призначені лікарями.

У подальшому ОСОБА_1 направлено на оцінювання повсякденного функціонування особи для встановлення ступеня втрати професійної працездатності та встановлення інвалідності, що підтверджується направленням № 7гса8166-8318-45Б1-Б410- 6206036ББ0с6 від 10.10.2025.

Експертною командою з оцінювання повсякденного функціонування особи встановлено 15% втрати професійної працездатності, які пов'язані із Захистом Батьківщини, що підтверджується витягом ЕКОПФО № 94/25/1207/В від 22.10.2025.

Разом з цим, з 11.10.2025 по теперішній час ОСОБА_1 фактично знаходиться на стаціонарному лікуванні у КНП «Обласна клінічна психіатрична лікарня КОР», що підтверджується довідкою № 9054/24 від 29.10.2025.

Сукупність медичних доказів підтверджує, що ОСОБА_1 з 8 по 10 жовтня 2025 року проходив активне лікування та медичне обстеження, у тому числі за направленням лікарів.

Однак, посадовими особами військової частини НОМЕР_1 , та судом не досліджено вказані медичні документи апелянта.

Таким чином, на відсутності у військовій частині скаржник мав поважну, законну, медично підтверджену підставу.

Ці обставини мають істотне значення для оцінки доказів у справі, адже свідчать про відсутність умислу на самовільне залишення військової частини скаржником.

Також слід зазначити, що поняття самовільне залишення частини визначає залишення військовослужбовцем без відповідного дозволу території розташування військової частини або місця служби на строк понад одну (але не більше трьох) діб або менше однієї доби, але повторно протягом трьох місяців служби. Як "самовільна відсутність" кваліфікується також "неявка військовослужбовця" (в ті ж терміни) без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, повернення з відрадження, відпустки, лікувального закладу і так далі.

Самовільне залишення військової частини або місця служби полягає у тому, що військовослужбовець покидає частину або місце служби без законного дозволу на це, не повертається до частини після лікування, відпустки, відрадження чи коли військовослужбовець не з'явився вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, не прибув до нового місця служби внаслідок призначення або переведення протягом 3 діб.

Поважними причинами затримки військовослужбовця може бути визнана, наприклад, хвороба, що перешкоджає пересуванню, смерть або тяжка хвороба членів його сім'ї, стихійне лихо чи інші надзвичайні обставини, які підтверджені відповідними документами.

Із урахуванням наведеного апеляційний суд приходиться до висновку, що належних доказів на підтвердження обставин, зазначених в протоколі про те що солдат ОСОБА_1 , діючи умисно, всупереч інтересам служби, був відсутній на військовій службі протягом 2 (двох) діб з 08.10.2025 року по 10.10.2025 року без поважних причин, матеріали справи не містять, а тому дії ОСОБА_1 не можливо визнати такими, що підпадають під ознаки об'єктивної сторони адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 172-11 КУпАП.

Апеляційний суд зазначає, що протокол про адміністративне правопорушення за своєю правовою природою не є самостійним і беззаперечним доказом, а обставини викладені в ньому повинні бути перевірені за допомогою інших доказів, які б підтверджували вину особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, поза розумним сумнівом.

На переконання судді апеляційного суду, вищезазначені порушення є підставою для скасування постанови судді суду першої інстанції.

Приймаючи відповідно до ст. 294 КУпАП нову постанову, суддя апеляційного суду виходить з того, що в протоколі про адміністративне правопорушення не викладено всіх ознак складу правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 172-11 КУпАП.

Обов'язок органу (особи), яка склала протокол про адміністративне правопорушення, нести тягар доказування є складовою презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини в сенсі ст. 62 Конституції України, ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини, та звільняє особу від обов'язку доводити свою непричетність до вчинення порушення.

Відповідно до п.39 постанови Верховного Суду від 08 липня 2020 року у справі № 463/1352/16-а у силу принципу презумпції невинуватості, що підлягає застосуванню у справах про адміністративні правопорушення, всі сумніви щодо події порушення та винності особи, що притягується до

відповідальності, тлумачаться на її користь. Недоведені подія та вина особи мають бути прирівняні до доведеної невинуватості цієї особи.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях зазначав, що допустимість доказів є прерогативою національного права і, за загальним правилом, саме національні суди повноважені оцінювати надані їм докази (п. 34 рішення у справі "Тейксейра де Кастор проти Португалії" від 09.06.98 року, п. 54 рішення у справі "Шабельника проти України" від 19.02.2009 року), а порядок збирання доказів, передбачений національним правом, має відповідати основним правам, визнаним Конвенцією про захист прав і основоположних свобод.

Суд не має права самостійно відшукувати докази винуватості особи у вчиненні правопорушення. Адже діючи таким чином, суд неминуче перебератиме на себе функції обвинувача, позбавляючись статусу незалежного органу правосуддя, що є порушенням ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі Конвенція) (рішенні у справі "Карелін проти Росії" ("Karelin v. Russia", заява N 926/08, рішення від 20.09.2016 р.).

У справі «Карелін проти Росії» («Karelin v. Russia», заява № 926/08, рішення від 20 вересня 2016 року) Європейський суд з прав людини розглянув ситуацію, коли національний суд при розгляді справи про адміністративне правопорушення ініціював дослідження доказів обвинувачення та за результатами дослідження доказів притягнув особу до відповідальності, уточнивши в судовому рішенні фактичну частину правопорушення, усунувши певні розбіжності та неточності, які мали місце в протоколі про адміністративне правопорушення, що становить порушення ч. 1 ст. 6 Конвенції в частині дотримання принципу рівності сторін і вимог змагального процесу (за цих умов особа позбавлена можливості захищатися від висунутого проти нього обвинувачення перед незалежним судом, а навпаки вона має захищатися від обвинувачення, яке, по суті, судом підтримується).

Відповідно до вимог діючого адміністративного законодавства, особа може бути притягнута до адміністративної відповідальності лише за наявності в її діях складу адміністративного правопорушення, який має бути встановлений судом тільки після всебічної та повної оцінки всіх доказів по справі.

Згідно із положеннями ст. 7 КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушення інакше як на підставах і в порядку встановлених законом. Проведення в справах про адміністративне правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Відповідно до ч. 3 ст. 62 Конституції України усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Відповідно до п.1 ч.1 ст.247 КУпАП провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за відсутністю у діях особи події і складу адміністративного правопорушення.

Таким чином, суд першої інстанції не звернувши уваги на вищевказані порушення вимог закону допущені при складанні протоколу про адміністративне правопорушення, не надавши належну правову оцінку та дійшов помилково готуючи передчасний висновок про наявність в діях ОСОБА_1 складу інкримінованого йому адміністративного правопорушення, що є безумовною підставою для скасування постанови суду першої інстанції та закриття провадження стосовно ОСОБА_1 за відсутністю складу адміністративного правопорушення.

За таких підстав, апеляційна скарга підлягає задоволенню, а постанову суду першої інстанції підлягає скасуванню із закриттям провадження у справі на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП, за відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст.172-11 КУпАП.

Керуючись ст. 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення,

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу захисника адвоката Ляшенко К.А. в інтересах ОСОБА_1 задовольнити.

Постанову Олександрійського міськрайонного суду Кіровоградської області від 14 жовтня 2025 року, якою ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч.3 ст. 172-11 Кодексу України про адміністративні правопорушення з накладенням адміністративного стягнення у виді штрафу в розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що складає 8500 грн. скасувати, а провадження по справі на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП закрити у зв'язку з відсутністю складу адміністративного правопорушення.

Постанова набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя: (підпис)